

bisse Commissioner, og disse Commissioner komme da her og forlange, at saaledes som vortaget blandt dem, bør Sagen gaae. Jeg finder imidlertid, at dette er noget at tilintetgøre Betydningen af det Sted, hvorfra Lovgivningen skal stee. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds omtalte ligeledes iforgaars Benaadningsretten, idet han hittede ligeoverfor det ærede Medlem for Enevoldsborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), som jeg seer ikke er tilstede idag, at denne var et af den constitutionelle Konges Prærogativer, som ikke kunde berøves ham. Nei, naturligvis! men dette var heller ikke den ærede Rigsdagsmands Mening, saavidt jeg opfattede den. Jeg seer, at det Blad, som indeholder hans Tale, er trykt; jeg har ikke faaet Tid til at læse den, men jeg kjenner af et flygtigt Gjennemsyn, at hans Mening alene var, at Benaadningsretten blev altfor hyppigt brugt, fordi Lovens Straf i mange Tilfælde var for haard eller uhensigtsmæssig, men at, saasnart Lovgivningen blev revideret, og saavidt muligt skreven efter Tidens Aand og Nationens Sæder, vilde der sjældent være Anledning til at anvende Benaadningsretten, der ikke skulde staae som et Supplement til at lade paa for haarde og uretfærdige Domme, men kun, hvad der ligger i Ordets Betydning, være til for at lade Raade gaae for Ret. Denne Udtalelse om Benaadningsretten har ogsaa sin fulde Rigtighed. Naar man seer hen til Decenniet 1848—1857, er der i dette ikke mindre end 143 Individer, der ere blevne dømt til Døden; men deraf bleve kun 13 henrettede. Man seer altsaa, hvor hyppigt Benaadningsretten er bleven anvendt. — Hvad man oftest har anført som Grund til at bibeholde Dødsstraffen, er Hensyn til Rets sikkerheden. Dette synes mig at være urigtigt. Hvad vil det sige? Er det selve Forbryderen, man frygter? Nei, det synes ikke at være saa, thi for at forebygge Gjentagelser fra hans Side har man Fængsler, Bevogtere og alle de Apparater, der ere nødvendige for at gøre ham usfladelig. Det maa altsaa være Meningen, at Sikkerheden skal opnaaes derved, at Ubesindede komme til at see, hvad Følgen vil blive af deres slette Handlinger; men jeg troer dog, at man allerede er vegen noget tilbage fra Afstrækkelsestheorien.

Et æret Medlem, der iforgaars havde Ordet, Rigsdagsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann), har ogsaa udtalt, at han heller ikke troede paa denne Theori, og jeg er fuldkommen overbevist om, at den ikke har Noget at bethede. Jeg troer, at enten Dødsstraffen er fastsat eller ikke, vil det ikke have mindste Indflydelse paa Forbrydernes Aftagen eller Tiltagen. I hvert Tilfælde er det saa hyerst sjældent, at store Forbrydere bryde ud, for paany at gøre Skade, og endnu sjældnere er det, at de anslifte Mord.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Piebe) hittede iforgaars, at de, som talte for Dødsstraffens Uffaffelse, maatte godtgjøre, at den var nødvendig. Jeg troer, at jeg kan vende Sætningen om og sige: efterdi det er Regjeringen, der har forelagt Loven, hvorved Dødsstraffen er fastsat, er det Regjeringen og de Herrer, der stemme imod denne, der maae godtgjøre, at Dødsstraffen er nødvendig; men jeg maa tilstaae, at jeg endnu ikke af alle de Udtalelser, jeg har hørt i denne Retning, har kunnet komme til Erkjendelse af, at dette er godtgjort.

Det Foredrag, vi hørte iforgaars af det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 3 Valgkreds, var mig meget tilfredsstillende; thi jeg troede deri at spore, at alle de Grunde, der kunde tale for Dødsstraffens Bibeholdelse, der vare udtømte, og naar der endda ikke gives stærkere Grunde end de, man dengang hørte, maa jeg rigtignok troe, at det hele System staaer paa saare svage Fødder. Det ærede Medlem fremkom med et Argument, som jeg ikke troer tidligere er fremkommet, og det var, at man ikke havde nogen anden Straf end Dødsstraf for den, som allerede var dømt til livsvarigt Fængsel, det vil altsaa sige, for en Forbryder, som er i Fængsel og der begaaer Mord eller anden grov Volds gjerning. Men en Forbryder, som allerede er indsluttet i Fængslet, maa man dog, forekommer det mig, kunne bevogte saaledes, at han ikke der begaaer nogen Misgjerning, og kan man ikke det, saa er det Fængselsorganisationens Skyld. I ethvert Tilfælde har man jo strengere og mildere Arter af Fængselsstraf; Ufolelingsstykket, som det ærede Medlem ogsaa udtalte havde noget